

SEDMNÁCTKA

Školní rok 2014/2015

2. číslo

Naše škola

a

já

Ve 2. čísle našeho školního časopisu jsme dostali úkol napsat o nějaké akci, která na naší škole proběhla a které jsme se osobně zúčastnili. A jak se nám to povedlo? Posud'te sami!

Lyžařský a snowboardový výcvik 2015

I letos se jako každý rok uskutečnil lyžařský a snowboardový výcvikový kurz, tentokrát ve Velkých Karlovicích na chatě Kyčerka. Výcvik probíhal pod vedením pana učitele Mgr. Jiřího Lipového a nové paní učitelky Mgr. Pavlíně Škrabalové, kterým pomáhali profesionální instruktor snowboardingu a zdravotník. Vyjma středy jsme každý den absolvovali dopolední a odpolední lyžování podle schopností jednotlivých družstev. Byl pro nás připraven i večerní program, přednášky, mě se nejvíc líbila ta o skocích na lyžích. V době výcviku se nikomu nic nestalo a kromě dvou nemocných nikdo nejel domů. Podle mne je velmi pozitivní, že se během „lyžáku“ nemusela řešit žádná kázeňská opatření. Počasí nám vyšlo hezky a myslím, že všichni účastníci udělali velký pokrok. Poslední den po malém závodě se všichni sbalili a lyžařský výcvik byl úspěšně ukončen. Já si myslím, že letošní lyžařský kurz se vydařil a všem

doporučuji, aby se příště nebáli lyžařský výcvik vyzkoušet, ale pozor, počet míst je omezený.

Karel

Zápis dětí do prvních tříd

Dne 5. 2. 2015 se na naší škole uskutečnil zápis do prvních tříd. Děti si vyzkoušely hlavolamy, poznávání barev, počítání a poznávání zvířat. Děti s radostí odpovídaly a plnily úkoly, které jim paní učitelky připravily. Mnoho dětí se do školy těšilo a s radostí by do školy nastoupily okamžitě.

Kristýna a Monika

Den Země

Dne 21. 4. jsme u nás ve škole pořádali Den Země. Tento rok byl na téma voda. Den jsme zahájili malým motivačním testem, ve kterém zazněly otázky jako třeba „Kolik procent zemské vody tvoří sladká voda?“ Potom nám byly přečteny nějaké doplňující zajímavosti o vodě. Následně jsme si zahráli hru, ve které jsme si mohli vyzkoušet, jaké by to asi bylo být molekulou vody. Poté jsme byli rozděleni do skupin s různým zaměřením - matematika, čeština, ekologie, anglický jazyk, dějepis, zeměpis, přírodopis, výtvarná výchova, hudební výchova. Zpracovávali jsme pracovní list s tematickými úlohami, které jsme si nechali zkontrolovat. Na závěr jednotlivé skupiny prezentovaly výsledky své

práce před ostatními spolužáky. Den země se nám letos moc líbil.

Dan a Petr

Exkurze 8. třída

Ve dnech 24. 3. a 25. 3. jsme se v rámci projektu NatTech zúčastnili exkurze v Brně. S naší třídou jeli taky středoškoláci z VOŠ, SOŠ a SOU.

První naše zastávka byla Planetáriu v Brně, kde jsme se dozvěděli plno informací o vesmíru. Pustili nám i film „Zpátky na Měsíc“. Nejvíce se nám v planetáriu líbila noční obloha, kterou nám promítali nad našimi hlavami. Další náš cíl bylo muzeum Anthropos, které se nacházelo opět v Brně poblíž řeky Svatky. Viděli jsme výstavu „Příběh lidského rodu“, na které nás nejvíce zaujali dva mamuti v životní velikosti. V muzeu jsme strávili přibližně hodinu.

Po této prohlídce jsme už jeli na hotel Radějov. V hotelu jsme si rozdělili pokoje a šli jsme na večeři. Po večeři jsme vyplňovali pracovní listy, při kterých jsme si naštěstí mohli radit a pomáhat. Poté jsme se rozešli do svých pokojů.

Druhý den nás čekala výborná snídaně, kde jsme si mohli vybrat z mnoha jídel. Potom následovala dlouhá cesta na Střední průmyslovou školu v Otrokovicích. Na místě jsme se rozdělili na dvě skupiny. První skupina se šla dívat na 3D film a mezitím druhou skupinu provázel vtipný profesor po škole, seznámili jsme se s jejich novým Experimentáři. V polovině se skupinky vyměnily. Po návštěvě jsme vyplnili dotazníky. Naše poslední zastávka byla nákupní centrum ve Zlíně. Nakoupili jsme si jídlo a jeli zpátky domů. Málem jsme zapomněli zmínit důležitou věc ... jídlo. Během výletu jsme

byli občerstveni výbornou bagetou a kuřecím řízkem .

Exkurze se nám velmi líbila a určitě bychom jeli znova! ☺

Zuzka a Nat'a

Výlet do Plzně

Ve středu 22. 4. jsme vyrazili na třídní exkurzi v rámci projektu NatTech. Cesta byla dlouhá, a proto jsme museli párkrát zastavovat. Nejdříve jsme v Plzni navštívili pivovarské muzeum. Na místě jsme se rozdělili na dvě části. Jedna část šla do podzemí muzea a druhá do vrchní části. Dozvěděli jsme se vše od dávné historie až po současnou výrobu piva. Po prohlídce jsme se jeli ubytovat na hotel. Hotel byl pěkný, vybavený celkem velkou televizí a pohodlnými postelemi.

Druhý den jsme se jeli podívat do Dobříva na hamr, kde jsme zjistili, že se nejedná o auto, ale o přímou výrobu železa z rud. Potom jsme se stavili do McDonaldu. Další zastávka byla Techmania a 3D planetárium. To bylo asi nejzábavnější pro všechny. Mohli jsme si mimo jiné vyzkoušet, jak hlasitý máme řev, jak daleko doskočíme a porovnat se zvířaty.

Poslední den jsme se stavili cestou zpět do technického muzea v Brně, kde jsme nám povídal průvodce o historických vozidlech, mechanické hudbě, závodních motorkách a o dalších mnoha tématech. Pak už nás čekal šťastný návrat domů.

Exkurze se vydařila a program se žákům z deváté a osmé třídy moc líbil.

Káča

Knihovna - Divadlo

V pondělí 30. 3. 2015 šla třída 7.A do knihovny na projekt s tématem divadlo. Dozvěděli jsme se, že divadlo je známo z doby kamenné. Nejznámější divadelní kultura byla v Řecku, Římě a v Anglii. Řeckým divadlům se říkalo amfiteátr, nepoužívali kostýmy, ale používali hliněné masky, aby je bylo slyšet a bylo poznat, jakou hrají roli. Divadlo nemohly hrát ženy, a proto i muži hráli ženské role. Řecká divadla byla venkovní, a proto mezi lavičkami tekla proud chladné vody. V Římě je jen jedno divadlo jménem Koloseum, do kterého se vešlo 73 tisíc lidí. Do divadla už mohly chodit ženy. V římském divadle už začali používat kostýmy a líčení. Nejznámější divadlo v Anglii bylo Globe. V divadle Globe zase zavedli pravidlo, že nemůžou hrát ženy, ale mohly se alespoň dívat. Hráli v něm kluci už od 8 let. Do divadla chodili i obyčejní lidé, a když se jim představení nelíbilo, házeli po hercích brambory. V Anglii se hlavně hrály divadelní hry od Williama Shakespeara. Nejznámější byly Romeo a Julie nebo Hamlet. V roce 1613 divadlo vyhořelo. Herci, kteří hráli v divadle, se přestěhovali na vesnici a začali pracovat v cirkuse. Po zajímavém povídání jsme se rozdělili do skupin a pracovali na projektu podle úkolů, které nám připravila paní učitelka. Na závěr jsme výsledky své práce prezentovali před třídou.

„S námi o všem? Ovšem!“

Městský úřad Kopřivnici pořádal dne 12. května akci „S námi o všem? Ovšem.“ pro děti a mládež. Zvlášt' se řešil problém s házenkářským hřištěm, které je ve zchátralém stavu. Měli jsme navrhnout, co by mělo na házenkářském hřišti být. Bylo navrženo mnoho nápadů, svůj můžete obhájit 20. května na opravdové stejnojmenné akci. Aby na naše připomínky měl kdo odpovídat, zúčastnili se také zástupci města. Téměř z každé školy v Kopřivnici bylo vybráno libovolně početné družstvo. Tato družstva pak byla namíchána - v každé skupince byly jiné děti z jiných škol. Program se skládal z několika částí, rozdělen byl přestávkami na svačinu. První část byla prezentace - na jaké problémy chtěly upozornit děti minulý rok. Hodně těchto problémů bylo vyřešeno nebo bude řešeno. Poté jsme v rozdělených skupinkách dostali papír, na který jsme měli vypsát připomínky či závady z dané oblasti, kterou měla skupina přiřazenu. Když už vás nic z této oblasti nenapadlo, mohli jste obejít ostatní stoly a navrhnout této skupině, co nás napadlo k jejich tématu. Všichni mohli poté hlasovat ke každému papíru, měli dva hlasy. Každá skupina přečetla svoje připomínky. Nejvíce hlasů měly asi brigády pro děti starší patnácti let, výměnný obchod pro bezdomovce (město Kopřivnice nechá bezdomovce vykonávat veřejně prospěšné práce a na oplátku dostanou přístřeší na celou zimu), také pak byl nápad založení jahodových sadů. Nápadů bylo víc a ty se budou projednávat na akci „S námi o všem? Ovšem!“ pro dospělé nebo kohokoli, kdo přijde. Tato akce se koná 20.

května ve středu v sadech Edvarda Beneše. Všichni jsou srdečně zváni.

Ad'a

Nová učebna fyziky

Na naší škole se právě buduje nová učebna fyziky. Místnost bude modernější a každý žák bude mít svůj počítač. Udělali jsme rozhovor s paní Janou Židkovou, která je učitelkou fyziky.

Otázky:

1) Jaký máte pocit z nové učebny fyziky?

„Skvělý, myslím si, že až bude hotová, bude úžasná.“

2) Co se vám líbí nejvíce?

„Interaktivní tabule.“

3) Jak bude probíhat výuka na počítačích?

„Samostatné práce, vyhledávání na internetu, tvorba prezentací, prezentace, písemky.“

4) Co všechno nového můžeme v učebně najít?

„Smart tabuli s projektorem, učitelkou katedru, nové lavice se zdroji, notebooky.“

5) Měla by výuka na počítačích zlepšit známky z fyziky? Jak?

„Ano. Žáci si v hodině budou vypracovávat testy v programu Edubase a vyhledávat slova a pojmy, kterým nerozumí.“

6) Co byste o nové učebně řekla veřejnosti?

„Že je to jedna z nejmodernějších učeben v Kopřivnici, plná techniky od počítačů až po tabuli.“

7) Co se vám na nové učebně nelíbí? Je něco, co byste tam vy sama nedala?

„Hodně jsem ji vymýšlela já, takže jsem s ní spokojená. Akorát se mi nelíbí, že v nové učebně budou staré skříně.“

Podrobný popis učebny:

V učebně se nacházejí nové lavice. Jsou ze světlého dřeva a mají červenou kovovou konstrukci. Na jejich povrchu jsou zabudované zdroje. Zdi učebny jsou natřeny červeně a žlutě. Barvy jsou krásně zkombinované. Učitelský stůl má dvě části. První je vydlážděná a s umyvadlem. Druhá je nižší, ze světlého dřeva. V místnosti je také nová, moderní smart tabule. Je bílá s reproduktory a je zde nové světlé linoleum.

smart tabule

Dalším z úkolů bylo napsat článek na téma „Můj nej..... den ve škole“.

Můj nejlepší den ve škole byl nedávno, když jsem se od paní učitelky dozvěděl, že mám speciální úkol zajít k bývalé paní učitelce Aujezdské a měl jsem si vybrat někoho ze spolužáků, kdo půjde se mnou. Samozřejmě jsem si vybral svého souseda v lavici. Pak jsem se už jen dozvěděl, že máme o velké přestávce čekat u šaten na paní sekretářku. O velké přestávce jsme tedy šli do šatny, kde jsme se oblékli a počkali. Jakmile paní sekretářka přišla, vyšli jsme. Když jsme tam došli, dozvěděli jsme se, že musíme přes celou ulici zpátky až do školy nést fíkus. Naštěstí nebyl tak moc těžký, jak vypadal. Nakonec to byla celkem sranda, když se na nás dívali kolemjdoucí, co děláme, a navíc jsme se půl hodiny neučili. Každopádně fíkus je stále k vidění vedle automatu, který je naproti školního bufetu a pokaždé, když kolem něj projdu, vzpomenu si na tento den.

Petr

Můj nelepší den ve škole byl minulou středu, kdy jsme první dvě hodiny navštívili knihovnu. V knihovně nám paní knihovnice povídala o sci-fi. Nejvíce mě zaujalo vyprávění

o době, kdy děti seděly jen u počítačů. V té době vydala Joanne Rowlingová slavnou knížku „Harry Potter“ a natolik zaujala, že si ji začali kupovat. Na třetí hodinu jsme se vrátili do školy a rozdělili jsme se na skupinky. Dostali jsme lístečky s úkoly a pomocí počítačů a svých poznámek z knihovny jsme pracovali na projektu. Nejlepší na tom bylo, že jsme se ten den vůbec neučili. Ukončili jsme tento den tělocvikem a nejlepší den ve škole skončil.

Zuzana

Můj nejhorší den byl tehdy, když jsme měli hodinu občanské výchovy v učebně informatiky. Po této hodině jsme odešli z učebny do třídy. Chtěl jsem si nachystat věci na další hodinu, ale vzpomněl jsem si, že jsem si zapomněl aktovku v informatice. Hned jsem běžel zpátky, abych ještě zastihl pana učitele, ale ten už tam nebyl. Šel jsem do jeho kabinetu, kde taky nebyl. Všude jsem ho sháněl a nakonec jsem zjistil, že někam odešel a do školy se vrátí až v půl třetí. Tak jsem rychle sháněl někoho, kdo by měl klíče od této učebny. Zašel jsem za paní zástupkyní, která mi řekla, že pan učitel má jako jediný klíče od této učebny. V ten moment jsem nevěděl, co mám dělat. Už zvonilo na hodinu. Rychle jsem běžel do třídy a po cestě jsem přemýšlel, jak to vysvětlím paní učitelce. Na začátku hodiny jsem se omluvil a vše jí vysvětlil. Paní učitelka se na mě divně zadívala. V ten moment mi bylo trapně a celý jsem zčervenal. Všichni se mi začali smát. Na konci hodiny jsme šli na oběd a po obědě jsem ještě půl hodiny musel čekat na pana učitele, než přijde a odemkne mi učebnu.

Můj první den ve škole byl zábavný a napínavý, jako každý prvňáček jsem se do školy moc těšila, protože jsem byla moc zvědavá na své nové spolužáky a na svou první hodinu. Přišla jsem do třídy a viděla děti s jejich rodiči, kteří na ně byli pyšní a někteří zase děti uklidňovali, aby se nebáli a našli si kamarády. Děti si našli místo v lavici, vzpomínám si také, jak se všichni tlačily do prvních lavic. Zazvonilo na první hodinu, a já si říkala co se asi bude dít? Přišla paní učitelka s za ní šli starší žáci, kteří nás měli mít na starost, abychom se ve škole naučili orientovat a neztratili se. Po té jsme se seznamovaly se školou a školním řádem. O přestávce jsem se seznámila s Anetou a Karlem. Začali jsme spolu trávit hodně času a stali se nejlepšími kamarády, jiní spolužáci byli trošku nesmělí oslovit jiné děti a skamarádřit se s nimi. Ostatní děti si kamarády našly už ve školce a bavily se jenom spolu. Konečně skončila poslední hodina a šli jsme na oběd, vešli jsme do jídelny a divili se jaké jsou tam velké stoly a židle. Naši velcí kamarádi nám pomáhali s tácky. Vzpomínám si, že jsem na ty židle nemohla vylézt, ale nakonec se mi to povedlo. Po obědě jsem šla do družiny a tam se mi zastesklo po rodičích a bála se že už pro mě neprijdou. Sedla jsem si do kouta a začala brečet, paní vychovatelka se mně zeptala co se stalo, já sem jí řekla že se bojím, že si pro mě rodiče neprijdou. Pohládila mě po vlasech a řekla že se vůbec nemusím bát, že rodiče jsou

v práci a až se vrátí, tak pro mě přijdou. Najednou zazvonil zvonek a paní vychovatelka mi řekla, že si pro mě přišli rodiče. Byla jsem nadšením bez sebe a hned jak jsem je viděla, tak jsem jim skočila do náručí a vyprávěla jsem jim vše, co se stalo v můj první den ve škole.

Eliška

Můj nejlepší den ve škole byl 21. dubna...Den Země. Oblíbila jsem si ho hlavně proto, že to byl takový pohodový den. Tento den jsme se neučili, a proto jsme nemuseli tahat naše aktovky až nahoru do nejvyššího patra. Všechno to začalo tak, že jsme si společně zahráli hru na kapku vody a její koloběh. Dále jsme se rozdělili do skupin asi po třech lidech a rozdělili jsme si práce. Každá skupina měla na starost jeden předmět. Naše skupina měla vymodelovat nebo nakreslit třídního ochránce vody. Úkol nám zabral asi tři vyučovací hodiny. Na konci vyučování pak každá skupinka prezentovala svou práci. Pak už jsme šli jen na oběd a zpátky domů... ☺

Nat'a

Můj nejlepší den začal jako každý jiný den. V 7:00 jsem vstala, oblékla jsem se a šla jsem se umýt. Pak jsem v 7:30 šla do školy. V 7:45 přišel pan školník a otevřel nám dveře do šaten. Pak jsem se přezula do papučí a šla jsem do třídy a pak asi po pěti minutách přišla paní učitelka a začala si volat skoro všechny holky z naší třídy včetně mě a začala nám říkat, co se bude dít dne

6. 5. 2015, co si máme vzít s sebou a v kolik se sejdeme. Byl to můj nejlepší den, protože jsem se pak podívala na rozvrh a zjistila jsem, že nebudu mít fyziku.

Kristýna

Můj nejnáročnější den začal již hned ráno a to vstáváním z postele. Vstávám v 6:30 ráno a do školy odcházím v 7:40 a v 7:45. Sotva jsem došla do školy a nachystala jsem si věci, začalo zvonit na hodinu. Měli jsme češtinu a čekalo mě nemilé překvapení.... písemka. Byla na větu hlavní a větu vedlejší. Jelikož jsem se na ni učila, připadala mi lehká, ale nebyla. Pak jsme měli matematiku, kde jsem se dozvěděla, že píšeme na obvod a obsah kosočtverce. Vůbec jsem nevěděla, že píšeme z matematiky. ☹ Po matematice jsme si říkali správné výsledky a já zjistila, že ani jeden z těch výsledku se neshoduje s tím mým. Ve výchově k občanství jsme psali již dlouho slíbený test na vše o národních parcích v ČR. A aby toho nebylo málo, museli jsme psát i ve fyzice ze značek, vzorců a jednotek. V tu chvíli jsem si říkala, že jsem ani neměla vstávat z postele. Měla jsem před sebou poslední hodinu a to byl tělocvik, tam jsme šli na školní hřiště a běželi dvě kolečka. Byla jsem ráda, že jsem se jen tak tak dostala domů, doma jsem si lehla do postele a usnula jsem, spala jsem až do 6:30 druhého dne. A tohle byl můj nejnáročnější den v mém životě. ☺

Monika

Tohle se mi stalo asi ve čtvrté třídě. Bylo to ráno jako každé jiné. Šla jsem se nasnídat, vyčistit si zuby, obléct a ustlat - jednoduše má ranní rutina. Nejdřív se mi vylil jogurt. Jsem to ale nešika.

Jako každé ráno jsem šla přes přechod. Měla jsem v uších sluchátka - jak jinak. Vtom jsem slyšela nahlas troubit auto. Zakřičela jsem a málem mě to auto srazilo. Dneska nemám šťastný den, řekla jsem si. Měla jsem pravdu. Hned, když jsem přišla do školy, vzpomněla jsem si, že odemykám třídu. Bylo skoro 7:55 a všichni čekali rozzlobení před třídou.

Pak následovala první hodina. Protože jsem zapoměla úkol, paní učitelka se velmi rozzlobila. Křičela a křičela, pak se trochu ztišila. Jemným hláskem mi řekla: „Sedni si támhle a napiš si test. Jen ty a všichni, kdo neudělali úkol.“ Vtom jsem strnula. Nic jsem neuměla. Bylo mi to líto, protože jsem vždycky všechno uměla. Občas se prostě nedaří. Tak skončil můj nejhorší den ve škole, já pevně doufám, že takových dnů nebude víc.

Ad'a

Můj nejlepší den začal jako každý jiný den. Vstala jsem v 6:30, oblékla jsem se, umyla jsem si zuby a v 7:30 odcházela z domu. Naše první vyučovací hodina byla angličtina, četli jsme text a nová slovíčka. V dějepisu jsme probírali Francii v 16. a 17. století. V přírodopise jsme si kreslili dvou- a jednopohlavní rostliny. V matematice jsme psali 3. čtvrtletní písemnou práci. Ve výchově ke zdraví jsme psali písemku. A o volné hodině jsme já a Monika šly k ní domů, aby vzala kečup a hladkou mouku. Po cestě ke škole jsme potkaly Radima a Radka. Začali jsme si normálně

povídat, ale Radek se nedíval na cestu a zakopl a rozbil vajíčko, které měl vzít. Všichni jsme se začali smát, protože ho měl na obličej, ale Radek z toho nebyl zrovna nadšený, tak rychle běžel domů se umýt a vzít další vajíčko. Když přiběhl ke škole, přišla si pro nás paní učitelka šli jsme do cvičné kuchyně.

Táňa

Už ráno po probuzení jsem měl divné předtuchy, že se má něco stát. Ani ráno doma nebylo „nic moc“. Sestra mě otravovala, protože dělala, že spí, a nechtěla vylézt z postele, ani když jsem na ni křičel, že musí vstávat. Mamka volala, že ji mám donést něco do práce, a pak se mi i telefon vybil. Cestou do školy jsem si říkal, že se mi dnes už nemůže nic stát, ale v tom jsem se šeredně spletl. Hned první hodinu nikomu nebylo do smíchu, druhou hodinu byla přepadová písemka z přírodopisu, kterou jsem pochopitelně napsal na čtyři. Potom se mi přihodila ta ohraná hloupost s tím, že jsem šel po chodbě a světla zablikala, ale v tu chvíli mi to nepřipadalo tak vtipné a stupidní jako jindy. Zavál průvan jako z hororu a nějak rychle se ochladilo. Dodnes nevím, jestli to bylo něco nadpřirozeného nebo jen hloupá náhoda. Při zkoušení v angličtině jsem si na nic nemohl vzpomenout, protože jsem nemohl myslet na nic jiného než duchy, kteří se nepochybně snažili o to, aby byl můj den co nejnepříjemnější. V hodině matematiky spadl ze stropu docela velký kus omítky. A v tu chvíli mi bylo jasné, že něco není v pořádku, buď je ve škole něco nadpřirozeného a nebo v mém mozku nastal totální

error. Po vyučování jsem utíkal domů, jak nejrychleji umím a dveře do bytu jsem radši zamkl. Potom jsem usnul. Když jsem se probudil, bylo už mi daleko lépe.

Další den už se nic takového ve škole nedělo a že to nebyl sen jsem zjistil, až když jsem viděl ty čtyřky v žákovské knížce.

Karel

Jako každý prvňáček den před tím, než poprvé nastoupí, jsem se celé hodiny převalovala v posteli a nemohla jsem usnout. Hlavou mi jako stádo splašených koní běhaly myšlenky, otázky a na ně odpovědi. Nevěděla jsem, jestli se těšit nebo bát. Potila jsem se, i když jsem ze sebe deku odkopala. Ještě jsem si nestihla odpovědět na všechno, co mě zajímalo a přemohla mě únava.

Vstala jsem s pocitem, že se pouštím do nového života. Vyparádila jsem se do růžové a fialové. Tatínek mě vzal za ruku a odvedl ke škole. Překvapilo mě, kolik je tam dětí. Velkých jsem se bála a měla jsem pocit, že se mi smějí, a tak jsem hledala děti stejně velké jako já. Za pár minut už jsem seděla v lavici ve třídě. Koukala jsem na ostatní, jak se seznamují a připadala jsem si malá, nesmělá a ustrašená. Na „dělání“ kamarádů jsem nebyla zrovna nejlepší a nechtěla jsem se někomu vnucovat, tak jsem čekala, až mě někdo pozdraví. Přišla ke mně holčička s modrýma očima a krátkými, světle hnědými vlásky. „Ahoj, jak se jmenuješ?“ zeptala se. Při téhle otázce ve mně vznikla naděje. „ Já jsem Aneta“ „ Já Eliška,“ seznamovaly jsme se „ Máš hezké jméno,“ pochválila jsem ji. „ Dík, ale mě se nelíbí,“ obě jsme se rozesmály a sedly si vedle sebe. Ještě jsme se seznámily se spoustou spolužáků a některé z nich jsem znala ze školky.

Nastalo hluboké ticho, když vešla paní učitelka. Vypadala mile. Představila se nám jako paní Mlejnecká. Nejdřív si přečetla naše jména a pak nás začala seznamovat se školními povinnostmi. Bylo toho docela hodně, ale znělo to zajímavě. První den jsme ve škole dlouho nebyli. Šli jsme na svůj první školní oběd. Když jsem se podívala do jídelny, rozesmála jsem se, protože ty židličky u stolů vypadaly stejně jako ty od teletabíz. Jako menší jsem se na to pořád dívala. Oběd byl docela dobrý. Celá naše třída seděla u stejného stolu. A pak nás rozdělili do družiny. Já a Eliška jsme se modlily, abychom byly spolu. A měly jsme štěstí. Zjistila jsem, že Eliška má ráda koně stejně jako já, a tak jsme si po zbytek našeho prvního dne ve škole hrály na koně a jezdce.

Aneta

Když jsem byla ještě ve školce, tak jsem každý den přemýšlela nad tím, jak už konečně půjdu do školy a seznámím se s novými lidmi. Zbývaly jen dva dny do té chvíle, do té chvíle, na kterou jsem čekala celou tu dobu.. Když nastal ten den, já jsem byla celá natěšená. Jako každé ráno jsem vstala, nasnídala jsem se, oblékla a s maminkou a tatínkem jsem se vypravila do školy. Když jsme tam přišli, tak si nás pan ředitel vzal ven a říkal nám, jak to všechno bude probíhat. Po té si nás vyzvedla naše paní učitelka a vzala nás do naší třídy. Vybrali jsme si svá místa a potom jsme se seznamovali. Nakonec jsme si s paní učitelkou povídali o tom, co budeme ve školním roce dělat a co se budeme učit. Jsem ráda, že jsem nastoupila zrovna do této

školy. Mnoho dětí do naší třídy stále chodí a jsem za to moc ráda.. Nikdy bych nepoznala skvělejší kamarády jako jsou oni.

Mari